

Hans Peter Baadsgaard og hr. John Vinther måske ikke direkte har forhandlet, men i hvert fald ligger på linje med hinanden med hensyn til ønsket om at indføre forringelser af boligsikringen og boligydelsen.

Og det bekymrer mig, at regeringen ikke i dag er i stand til at svare på mine konkrete spørgsmål om, hvorvidt det er forslaget om børnefamilierne, man igen har i tankerne, eller det er reguleringer, der rammer folkepensionisterne. Det, man får indtryk af ved at læse artiklerne i Det Fri Aktuelt og Information, er nemlig, at det er folkepensionisterne, der står for tur denne gang.

Det, man gennemførte i finansloven for 1996, da man indførte den grænse på 2.000 kr., som ministeren kaldte en bagatelgrænse, var jo især noget, der gik ud over de unge og de studerende.

Boligministeren (Ole Løvig Simonsen):

Ja, jeg havde faktisk på fornemmelsen, at hr. Keld Albrechtsen til sidst ville nævne bagatelgrænsen, og derfor undlod jeg at omtale den.

For hvad var fakta? De var, at det ramte 11.000 personer ud af 500.000, og at det, det drejede sig om, var at hæve bagatelgrænsen fra 900 kr. til 2.000 kr., samt at ca. 1.000 af dem, der blev ramt, var pensionister i lejebolig, og at ca. 2.000 af dem var pensionister i egen bolig. Og så er det altså begrænset, hvad der er tilbage af dem, der er indeholdt i denne 15-procentsbegrænsning, nemlig 8.000.

Og lad mig sige klart, at også jeg har fået henvendelser fra den gruppe, som følte, at det her var uretfærdigt, men at der ikke var nogen af dem, der tilkendegav, at de var nødt til at flytte af den årsag. Så lad os lige holde fast i dimensionerne i det.

Så vender vi tilbage til det konkrete, som hr. Keld Albrechtsen spurgte om, og dér må jeg selvfølgelig sige, at det kan jeg da godt forstå at hr. Keld Albrechtsen måske ikke vil være tilfreds med.

Men når vi går ind i de overvejelser, så er én ting, hvad vi vil overveje, men en anden er, hvad der vil ske, når vi så bliver færdige, og dér kan jeg bare sige, at vi går det hele igennem for at se, hvilke muligheder der kan ligge, som stadig væk har det element i sig, som hr. Keld Albrechtsen måske ikke er så glad for at høre fra vores side, men som er lige så vigtigt for Socialdemokraterne og regeringen, som det er for Enhedslisten, nemlig at vi selvfølgelig ikke går ind for at ramme de socialt svageste stillede.

Det er det, det drejer sig om, og det burde i og for sig også blive overvejet positivt hos Enhedslisten.

Keld Albrechtsen (EL):

De 11.000 personer, der blev ramt af den såkaldte bagatelgrænse, var de mennesker, der havde allerdårligst råd, og derfor synes jeg, det er forkert af ministeren at bagatellisere det problem, om jeg så må sige.

Men jeg vil spørge, om ministeren vil garantere, at de børnefamilier, som stod til at blive ramt under finanslovforhandlingerne sidste år, ikke vil blive ramt i den næste finanslov, og om ministeren vil garantere, at folkepensionisterne heller ikke vil blive ramt, og jeg vil håbe, at ministeren vil besvare disse to spørgsmål meget konkret og direkte og klart.

Og så vil jeg stille dette spørgsmål til ministeren: Hvis man nu vil spare på dette område, hvorfor griber man så ikke ind over for de galoperende huslejestigninger, der er i hele den private udlejningssektor, hvor udlejerne skovler penge ind, bl.a. på genudlejningskontrakter? Hvorfor griber man ikke ind over for det egentlige problem, ondets rod, som jo er, at huslejerne stiger og dermed også påfører det offentlige øgede udgifter? Det er jo ikke lejernes skyld, så hvorfor griber man ikke ind over for det?

Boligministeren (Ole Løvig Simonsen):

Jeg er nødt til at få bragt noget helt på det rene, når vi taler om denne bagatelgrænse, for den har flere gange spøgt, også i de indlæg, som hr. Keld Albrechtsen tidligere har haft her i Folketingssalen, og derfor vil jeg gentage:

De 1.000 boligydelsesmodtagere i lejeboliger og de 2.000 boligydelsesmodtagere i andels- og ejerboliger var nok ikke den gruppe, hr. Keld Albrechtsen direkte tænkte på, når han også ved, at bagatelgrænsen er indkomstafhængig; det var nok de 8.000, som får støtte efter 15-procents-reglen. Og det, jeg sagde dér, var, at de 8.000 skal ses i sammenligning med de 500.000, og jeg bad ham om at se det i den dimension, og jeg prøvede ikke at bagatellisere det. Men man skal ikke overdimensionere det, således at man får indtryk af, at det er det hele.

Det næste er hr. Keld Albrechtsens ønske om at få et klart svar på, hvad det er, vi nu vil gøre.

Dertil vil jeg sige, at det har jeg tilkendegivet over for hr. Keld Albrechtsen. Men jeg skal gerne gøre det én gang til: